

Stk. 3. Hvis de samlede tilsvare efter § 4 afviger fra de samlede tilskud som følge af reglerne i stk. 1, fordeles afvigelsen mellem kommunerne i hovedstadsområdet i forhold til deres andel af det samlede kommunale beskatningsgrundlag i hovedstadsområdet, jf. § 4, stk. 4.

7. § 11, stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* Hvis en kommune i hovedstadsområdet er omfattet af reglen i stk. 1, hvis kommunen yder tilsvare efter § 4, og hvis kommunens beskatningsniveau er højere end udskrivningsprocenten, beregnes et særligt tilsvare for kommunen. Det særlige tilsvare udgør forskellen mellem den beregnede korrektion, der ville være beregnet efter samme bestemmelse, såfremt kommunens udskrivningsprocent havde svaret til beskatningsniveauet.«.

Stk. 4. Hvis en kommune i hovedstadsområdet er omfattet af reglen i stk. 1, og hvis kommunen yder tilsvare efter § 4, beregnes der et særligt tilsvare for kommunen. Det særlige tilsvare udgør en tredjedel af forskellen mellem det faktiske grundskyldprovenu og det højest mulige grundskyldprovenu, kommunen med den givne udskrivningsprocent kunne have budgetteret med uden at blive omfattet af reglen i stk. 1.

8. §§ 13-16 affattes således:

»§ 13. En amtskommunes tilskud eller tilsvare pr. indbygger efter § 12 beregnes som forskellen mellem amtskommunens beskatningsgrundlag pr. indbygger og det gennemsnitlige beskatningsgrundlag pr. indbygger i hele landet ganget med et udligningsniveau på 0,80 og et beregnet gennemsnitligt beskatningsniveau. Det samlede tilskud eller tilsvare for amtskommunen fremkommer ved at gange tilskuddet eller tilsvaret pr. indbygger med amtskommunens indbyggertal.

Stk. 2. Det beregnede gennemsnitlige beskatningsniveau efter stk. 1 beregnes som de samlede amtskommunale nettodrifts- og anlægsudgifter divideret med det samlede amtskommunale beskatningsgrundlag.

§ 14. Amtskommuner, hvis udgiftsbehov pr. indbygger er mindre end det gennemsnitlige udgiftsbehov pr. indbygger, yder et årligt tilskud til de amtskommuner, hvis udgiftsbehov

er større end det gennemsnitlige udgiftsbehov pr. indbygger.

§ 15. En amtskommunes udgiftsbehov pr. indbygger beregnes som amtskommunens samlede udgiftsbehov efter § 16, divideret med amtskommunens indbyggertal. En amtskommunes tilskud eller tilsvare efter § 16 beregnes ved at gange forskellen mellem amtskommunens udgiftsbehov pr. indbygger og det gennemsnitlige udgiftsbehov pr. indbygger for amtskommunerne i hele landet med amtskommunens indbyggertal og et udligningsniveau på 0,80.

§ 16. En amtskommunes samlede udgiftsbehov opgøres som summen af:

- 1) amtskommunens aldersbestemte udgiftsbehov og
- 2) det socialt betingede udgiftsbehov.

Stk. 2. Af de samlede amtskommunale nettodrifts- og anlægsudgifter henregnes 80 procent til kommunernes aldersbestemte udgiftsbehov efter stk. 1, nr. 1, og 20 procent til det socialt betingede udgiftsbehov efter stk. 1, nr. 2.

Stk. 3. Amtskommunens aldersbestemte udgiftsbehov beregnes ud fra amtskommunens indbyggertal i nærmere fastsatte aldersgrupper og den gennemsnitlige fordeling af de amtskommunale udgifter på de enkelte alderstrin.

Stk. 4. Indenrigsministeren fastsætter afgrænsningen af de aldersgrupper, der indgår ved beregningen af det aldersbestemte udgiftsbehov. Indenrigsministeren fastsætter ligeledes, hvorledes de enkelte aldersgrupper vægtes ud fra den landsgennemsnitlige fordeling af udgifterne.

Stk. 5. Det socialt betingede udgiftsbehov pr. indbygger efter stk. 1, nr. 2, opgøres som et landsgennemsnitligt beløb pr. indbygger ganget med et beregnet socialt indeks for den enkelte amtskommune, efter stk. 6. Det gennemsnitlige beløb pr. indbygger for amtskommunerne beregnes ud fra udgiftsandelen efter stk. 2, divideret med indbyggertallet i hele landet.

Stk. 6. En amtskommunes sociale indeks efter stk. 5, bestemmes som forholdet mellem henholdsvis summen af amtskommunens vægtede andele af følgende kriterier i hele landet og amtskommunens andel af indbyggertallet i hele landet: